ARVEN

Nr 84
3/2008
28. årgang
ISSN 0800-2347

ARVEN - *Meldingsblad for Sannidal Historielag*

Bygdetundagene 2008

Jonny Lager med hesten.

10. juni arrangerte Sannidal ungdomsskole i samarbeid med Sannidal historielag den tradisjonelle Bygdetundagen for skolens 8. og 9. klassinger. Dagen etter gjorde ungdomsskolens klasse 8B det samme for alle kommunens 6. klassinger.

Bygdetundagene I JUNI 2008

I misjonsforeningen.

Matpause.

Aktiviteter i husmannsstua.

Vedkløyving.

ARVEN0_84 2 10-11-08 12:43:37

Blide damer. F.v.: Sigrid Tveitereid, Ingebjørg Lindheim, Wenche Tyvand.

Lefsebaking på kjøkkenet i Heglandshuset: Lisbeth Lønne (t.v.) og Marit Halvorsen.

Lars Jacob Moe orienterte om hesteredskapene i det nye lagerbygget.

En flokk av arrangørelevene i 8B.

ARVEN0_84 3 10-11-08 12:43:39

Bygdas fineste SAMLINGSSTED

Bygdetunet i Sannidal er et yndet sted, og i høst har det vært arena for to store folkefester.

Den første var 17.august, da Drangedal og Tørdal inviterte hele bygda til å være med å feire bankens 10 års jubileum på Volumsenteret i Sannidal.

Det ble skikkelig fest, det er anslått at rundt 750 personer var tilstede.

Banken hadde ordnet med lapskaus, pølser, brus, kaker og kaffe til alle som ville ha. Sannidal Historielag stilte med folk til bevertningen, og det ble ikke lange pausene for dem.

Det var underholdning av forskjellig art, deriblant Finn Kalvik som gjorde stor lykke.

Som en liten forsmak på høstens neste store fest, ble det også arrangert en natursti.

A.S.Aa.

SPEIDER-*tradisjoner*

Det var nemlig også duket for stor fest den 21.september da Sannidalsspeiderne feiret sitt 70 års jubileum. Det var Torkell A.Tande som var initiativtaker til å starte speidertropp i Sannidal, og festtalen ble holdt av sønnen Johan Tande, som er 5 år eldre enn speidertroppen, og han hadde så å si vokst opp med speiderbevegelsen i Sannidal.

Det ble anslått at 600 mennesker var på Bygdetunet, deriblant mange speidere i alle aldre. Av disse regner man med at rundt 500 deltok på naturstien, som for tredje gang av 34 gikk fra Bygdetunet. Men selv etter så mange år med så mange oppgaver, viste det seg at "postmesteren" Lars Jacob Moe vel fortjente sin medalje, ennå har ingen klart å få alle 30 svara riktige. Odd Hilmar Rødsvik fikk også utmerkelse for sin innsats.

A.S.Aa.

Den 1. patruljen i 1936, Hauk .

Patrulje anno 2007, Hare.

Foto: Bente Aardalen

Skipsfører *Stian Pedersen*

Stian Pedersen startet med å fortelle om sin oppvekst i Kragerø og sin første tur til sjøs, over Nordsjøen til Cardiff i England. Derfra gikk turen med kull til Brasil. Her forteller han videre om livet ombord i en seilskute. For å få seile som matros, tok han hyre på «Realto», en tysk bark. Etter flere turer mellom England og Brasil kom han i 1896 ombord i en engelsk båt som seilte på Amasonas-floden og reparerte telegrafkabelen der. Høsten 1897 tok Stian styrmannsskolen i Kragerø, og var en vinter på issjau før han i 1898 avtjente sin verneplikt i marinen, på panserskipet «Harald Hårfagre». Denne høsten reiste han ut som 2. styrmann på bark «Bravo» av Kragerø. Etter noen turer i istrafikk på Nordsjøen i stormfullt vær reiste Stian Pedersen ut med «Clara» på en tur som tok 28 måneder. Han var da nygift. Etter noen raske seilaser med «Black Adder» som 1. styrmann og skipsfører, var Stian Pedersen hjemme i Kragerø og hadde noen småjobber til han i 1908 reiste over til Amerika igjen. Han var ute under 1. verdenskrig, og han skriver om sine opplevelser med ubåter og uro blant mannskapene. Etter et kraftig uvær på reisen hjem fra Buenos Aires, kommer Stian hjem til Norge igjen. Neste tur var med cement fra Brevik til Buenos Aires. 1. mars 1921 var det slutt på seilskutetida, og etter flere forskjellige turer til sjøs i 1920- og 30-årene ble han i 1938 skipper på «Askot». Vi avslutter her hans historie:

Til «Arven» har vi fått låne en samling med manuskripter som skipsfører Stian Pedersen (1875-1953) nedtegnet om sitt liv til sjøs. Han reiste ut som dekksgutt på en seilskute, bark «Hebe», 1. mars 1891, og var til sjøs til 1941 da han mønstret av i New York, som skipper på «Askot». De tidligere artiklene har vært i nr. 70, 71, 72, 73, 74, 75, 77, 78, 79, 80, 81 og 83.

Mitt levnetsløp - del 13, siste

SYKEHUSOPPHOLD OG FERIE

Jeg hadde da bestemt meg til å ta en ferie, for jeg kjente meg ikke vel. Jeg gikk til doktor og fikk meg en overhaling, og det var visst på tide at jeg fikk en ferie. Jeg ble av doktoren beordret til å legge meg inn på hospitalet for å hvile og få ned blodtrykket. Jeg hadde jo da seilt til sjøs i 50 år, hvorav ca. 30 år på seilskip. En ny kaptein ble ansatt, og jeg ble lagt inn på hospitalet i Brooklyn hvor jeg ble værende i 15 dager. Blodtrykket var da nede i det normale igjen.

Etter at jeg hadde hvilt i ca. en måneds tid, reiste jeg til min bror i Racine, Wisconsin. Han hadde jeg da ikke sett siden 1907. Det var et beveget møte.

Jeg hadde hatt brev hjemmefra der alt stod bra til. Likeså hadde jeg sendt telegram fra Boston om at jeg var ankommet og at alt var vel. Hjemme hadde de ikke hørt fra meg på seks måneder den gangen.

Jeg følte det godt å være fri, men gleden ble ikke av lang varighet. Tre dager etter at jeg ankom til Racine, fikk jeg telegram hjemmefra om at min kjære hustru var død. Det var et tungt budskap å motta. Det hadde vært for hard påkjenning for henne først å miste vår eldste sønn som forsvant

ARVEN0_84 6 10-11-08 12:43:44

med en båt som han var førstestyrmann på i 1940, for deretter å miste broren i en torpedering samme år.

50 ÅRS SEILAS ER SLUTT

Jeg hadde jo ikke tenkt å slutte seilasen, men etter dette slag og mas fra barna bestemte jeg meg for ikke å seile mer. Da jeg kom til new York og Nortrashipkontoret og fortalte hva som hadde skjedd, og de fikk høre at jeg hadde 50 års fartstid, ble jeg innvilget en pensjon.

Jeg spurte om jeg kunne få en slags jobb på kontoret der, men jeg skulle ta det med ro og få min pensjon hver måned. Dette passet meg jo fint, for det var godt å ta det med ro, men det var vanskelig også for en som hadde vært i aktivitet i all sin tid. Jeg tenkte jo ikke det skulle ta så lang tid før denne krigen var slutt. Men det ble lange dager. Jeg ble i New York en tid, og utover sommeren reiste jeg opp til Racine igjen og var der i tre måneder. Da reiste jeg ned til New York igjen.

Jeg begynte å bli rastløs og syntes ikke jeg likte meg noe sted. Etter fire måneder i New York reiste jeg til Racine igjen. Der ble jeg til august 1942, men da måtte jeg ned for å se saltvann igjen, og reiste til New York for en måneds tur, og så tilbake til Racine.

Men så til sist ble jeg lei av å reise også, og på samme tid fikk jeg mange gode venner i Racine. I 1942 om høsten ble jeg passivt medlem av Sønner av Norges Losje. Jeg var med på mange fine båtturer, bl.a. to ganger i Madison, hovedstaden i Wisconsin, i Chicago og flere mindre byer rundt Racine.

Men dagene ble lange da alle var i arbeid om dagen, og til slutt ble jeg lei av å besøke folk. Jeg fikk jo ofte høre at jeg hadde det godt, men jeg undres om de ville sagt det om de hadde vært i min stilling.

Slutt

Bilens ankomst til Kragerø-distriktet

VAR TEMA UNDER HISTORIELAGETS HØSTMØTE DEN 30.OKT.

Noen som kjenner noen igjen?

Det var ikke fullsatt sal denne gangen. Det skyldtes nok det første snøfallet og litt skremmende kjøreforhold, men rundt 80 personer var tilstede og fikk en god innføring i bilhistorie fra distriktet vårt. Sverre Okkenhaug, leder i Kragerø og Skåtøy Historielag fortalte og viste bilder fra nesten 100 år tilbake. Det var nemlig i 1909 at den første bilen ble kjøpt inn av Kragerø og Oppland Automobilselskap, en fransk utgave. Denne bilen skremte både hester og hunder på sin rute gjennom Sannidal, på vei med varer og personer til endestasjon i Bø i Tørdal. Det ble enda forsøkt fra kommunestyret i Sannidal å få stoppet den, men utviklingen gikk sin gang, bilen var kommet for å bli. Det var en lang tur den gang, motorytelse på 22 Hk, toppfart 15 km/t. Senere ble motorkapasiteten doblet og dermed kunne bilen gå i 30 km/t.

Den første helt privateide bilen var det Peder

ARVEN0_84 7 10-11-08 12:43:44

Reg.nr. H 415. Sjåføren, John Aabøe, står ved siden av bussen på bildet til venstre. Dette er trolig en buss som ble bygget i Kammerfoss, på et Fordchassis kjøpt hos Bredsdorffs bilhandel i Kragerø.

Rinde fra Sannidal som kjøpte. Det var naturlig nok en T-Ford, siden Bredsdorff hadde startet bilhandel i Kragerø, da med Ford og Lincoln, som for øvrig var luksusutgaven. De solgte også Fordson traktorer.

Det blir trolig en markering av 100 års jubileet i pinsen 2009, da man vil forsøke å kjøre en kortesje fra Kragerø til Bø i Tørdal for å friske opp den gamle ruta. Så de som har en gammel bil stående anbefales å starte pussingen i god tid!

Alf Martin Dalen, leder av vårt eget historielag, hadde allerede åpnet møtet med å fortelle om aktiviteter som har pågått så langt i år. Bygdetunet har vært svært godt besøkt, i og med at to store fester har blitt lagt dit. Det kan ha vært så mange som 2.500 mennesker innom i sommer. Det har også vært ryddet opp i det gamle kommunearkivet til Sannidal kommune. Det har vært oppbevart i Kil under forhold som ikke var helt gode. Det viste seg da papirer og bøker kom ut i dagens lys. Fukt og vann hadde satt sine spor, men det som ikke var ødelagt ble sendt til Rådhuset i Kragerø. Der skal det gjennomgås og så videresendes til et fellesarkiv i Skien. Våre lokale lag og foreningers tidligere historie er noe bygda skal ta vare på, og Alf Martin anbefalte de som har noe liggende å ta det med til historielaget for oppbevaring i brannsikkert rom i nybygget.

Sannidalsbil. Vi kjenner ikke navnene på personene.

Det var livlig rundt bordene under matpausen, og loddsalget gikk unna, som vanlig.

Alle kunne spise seg mette, og mange fikk med seg en gevinst også denne gangen. Vi gleder oss til neste møte! *A.S.Aa*

Vi sier tusen takk for alle gaver som har kommet inn siden sist!

M.R.E., Sannidal 200. H.H., Oslo 200. D.H., Porsgrunn 150. I.G., Jevnaker 150. I.S., Balestrand 100. H.S., Sundebru 150. S.S., Helle 150. T. og V.S., Gjerstad 150.

ARVEN0_84 8 10-11-08 12:43:45

Litt om JULEKORT

Siden vi nå har et "julenummer", har jeg tatt en kikk på julekorttradisjoner. Det aller første julekortet ble laget og sendt i England i 1843. Det ble tegnet avkunstneren John Calcott Horsley på oppdrag fra en forretningsmann Henry Cole. Denne karen hadde ikke tid til å sende julebrev til alle sine venner og bekjente, og fikk da laget 1000 av dette kortet, og de han ikke brukte selv, ble solgt for en shilling pr. stk.

Det tok ennå noen år før det ble vanlig med slike kort. De første kortene som ble brukt i Norge, var importert fra særlig Danmark og Tyskland. Først i 1883 kom det første norskproduserte julekortet, tegnet av Wilhelm Larsen. På dette kortet var det tegnet en nisse som kasta snøball. Det var også dette året at det ble tillatt å sende åpne kort som alle kunne lese, noe det tidligere var stor skepsis til.

Motivene har variert fra nisser, som har vært med fra starten, til nasjonalromantiske motiver, særlig ved forrige århundreskifte, og til religiøse motiver med engler og kirker. Kortene har vært signert av kunstnerne, med unntak av under 2.verdenskrig, da norske farger og koder ble lurt inn i motivene. Det var vel ikke så lurt å signere disse kunstverkene.

Etter hvert har det også blitt ganske vanlig å sende julekort med personlige bilder av og til familie og venner. Selv om datakort også er "in" nå til dags, er det hyggelig å få en hilsen i posten, ikke minst ta fram igjen om noen år, når avsenderen av naturlige årsaker ikke kan sende flere kort.

Som en kuriositet følger et julekort sendt fra Kragerø til Risør, skrevet på "Taatø", den 19-12-1912. Avsender og mottaker er i slekt for å nevne det.

Som en kan se er kortet stemplet med ENERET H.Abel, A.Bloch, Nr 28.

Andreas Bloch levde fra1860-1917 og var fra Skedsmo. Han var norsk tegner, var karrikaturtegner for flere vittighetsblader og illustrerte en rekke bøker av kjente forfattere, som J.B.Bull, H.Angell og Nordahl Rolfsen (han med leseboka!). Han var også kostymetegner ved Nationaltheateret.

Her er en artig side om postkort og blant annet signaturer og motiver: http://www.brevkort.com/index.htm. og en som omhandler julekort og juletradisjoner: http://www.schulze.no/juletradisjoner/julekort.htm.

A.S.Aa

ARVEN0_84 9 10-11-08 12:43:45

«Å, jul med

CD-spelaren står i stova og sendar ut dei vakreste juletonane. "White Christmas" syng dei om. Å, jau, det kan vel hende det har vore nokre kvite juler opp i mellom åra. Det var mange gongar ikkje måte på til snø heller, fleire meter høge var brøytekantane då eg var ung. Eg hugsar ikkje at det var glatt, - å, jau, når eg tenkjer etter.

Eg var ikkje noko glad i skigåing, men eg hugsar at det var så himla fint når dei mørke skuggane frå tunge tre la seg ned over jorda i månelyset. Det var jo sjølsagt om natta, om dagen så var kan hende ikkje alt så fint. Me fekk ikkje lov å ete istappar, då fekk me makk i magen. Det trur eg kan hende me ville få no og om me prøvar. Eg har i alle fall sagt det til ungane mine. Ikkje var snøen kvit heller, i dagens lys, han var grå. Og strikkevottane vart fulle av isklumpar om me kom borti han. Det hadde ikkje noko med gråfargen å gjere.

I mellom dei doble vindauga i huset vårt la mor mi bestandig kvit bomull, og så la ho raude flugesoppar oppå bomulla. Då vart det jul i stova. Me hadde ikkje så stort hus, så juletreet var som oftast noko kortbeina. Far min var av den gamle skulen, så han var nøye med å ikkje ta eit drivverdig tre inn, det var fånyttes. Treet skulle vel stå i eit hjørne, så om det mangla nokre kvistar på eine sida, gjorde ikkje det noko. Ei fin gran skulle bli eit voksent tre, så var det sagt. Det er ein skikk eg har tatt med meg, så me har skeive juletre den dag i dag. Ja, i jula då, ikkje i novembermånaden.

Jula kom ikkje føre jul tidlegare. Me fekk ikkje julebrus i oktober, ikkje kokosmakronar heller – eller smultringar. Siste veka føre jul begynte me å gjere klart. Grisen hadde me slakta tidleg, så ribba var i hus. Det meste av maten var i hus, for me dyrka poteter og andre grøne saker sjølv. Slaktinga var noko klass. Me ungane fekk aldri lov å sjå på då grisen datt, men me passa på bakom gardina. Då han vart ferdig, blei eg som den eldste ropa på, for nokon måtte røre i blodbøtta, heile tida. Då var me brukelege. Det blei mykje god mat av grisen.

Appelsiner og nøtter blei kjøpt inn, men ikkje åpna føre på julaften. Me hadde ein nøtteknekkar i tre, utskoren som ein nisse. Nisse hadde me og. Ein ordentleg nisse som budde på låven. Eg var med far min på låven og fekk sjå han då eg var tre og eit halvt år. Eg veit han var der, eg er nesten sikker på at eg såg han. Eg hugsar enno kor spent eg var då me luska oss opp i mørkret. I alle år fekk han graut på julekvelden, eg trur han gjer det enno.

Sjølve julaftan var ein fælsleg lang dag. Me pynta rundt i stova, og me var med og skrella potetene, men det tok ikkje all verdas tid, me var berre fire

ARVEN0_84 10 10-11-08 12:43:46

di glede!»

heime. Det lukta særs godt heile dagen. Eg skal seie me vart svoltne. Me hadde ikkje fjernsyn heime, det kan hende det var årsaka til at tida gjekk så seint. Fjøset måtte stellast føre middag, sjølvsagt. Endeleg kunne me få ete den etterlengta middagen. Til pappas store forarging hadde me berre stearinlys julekvelden. Han lika å sjå kva han åt, sa han. Eg kan så vidt minnast at me og hadde levande lys på juletreet. Eg skjønar eg har blitt gamal no. Etter riskremen måtte me ta oppvasken føre det blei snakk om nokre presangar. Då skulle far min brått i fjøset att, dei hadde då akkurat vore der? Han rakk aldri inn att før nissen hadde vore innom med sekken sin. Det var ikkje så mange gåvene me fekk, men du kor morosamt det blei med dei me fekk. Bror min fekk bestandig eit par Hardy-bøker av meg, då hadde eg noko å gjere sjølv og i jula.

Eg er viss på at me var på gjesting hos besteforeldra våre ein dag i jula. Eg hadde berre eit par besteforeldre, dei andre hadde døydd før eg kom til verda. Då me skulle ut og køyre, var det bestandig isholke. Sånn minnast i alle fall eg det. Då var det på med kjettingar, for bilen vår hadde berre sommardekk heile året, diagonaldekk blei dei kalla. Eg hugsar at dei var veldig smale. Bilen blei berre bruka om me skulle på besøk langt unna, og det var sjelda. Det var og juletrefest på bedehuset, tredje juledag var det for ungane, femte juledag for dei vaksne. Då tok me av garde på sparkane våre, - med kakeboksen i fanget. Det var juletregang, sang og juleevangeliet på flanellograf. Og så fekk me ei flaske julebrus og ein pose med ei appelsin og eit eple oppi. Det var stas. Det var aldri nokon nisse som kom på bedehuset. Han var i alle fall ikkje utkledt.

Det var eit lite steg tilbake nokre år. Ei samanlikning med jula no i tida, synar ei anna historie. No er det vel blitt for mykje jul, ho varar i månadsvis og har ein overflod som ikkje er sann. Eg likar jula, men ein bør ikkje starte for tidleg. Og ein må freiste å stå imot kjøpepresset frå handelsstanden - og ungane. Kosen kan ein ikkje kjøpe for pengar – aleine.

Seier eg , medan Johnny Cash tonar ut med sin versjon av "Blue Christmas"…….

A.S.Aa

ARVEN0_84 11 10-11-08 12:43:48

Sannidalsstoff PÅ INTERNETT

I denne artikkelen har jeg lyst til å trekke fram noe av det stoffet som finnes om Sannidal på internett. Som de fleste sikkert kjenner til har historielaget sin egen side med informasjon på internett. Her kan de som ønsker, kontakte historielaget, lese om historielaget, se hva som skjer av aktiviteter osv. Vi håper å kunne utvikle disse sidene videre i fremtiden, for i henhold til historielagets vedtekter "å vekke interesse for og spre opplysning om tidligere Sannidals kulturhistoriske liv og virke." Slik ser hovedsiden til Sannidal Historielag ut: www.sannidalhistorielag.no:

ARVEN0_84 12 10-11-08 12:43:49

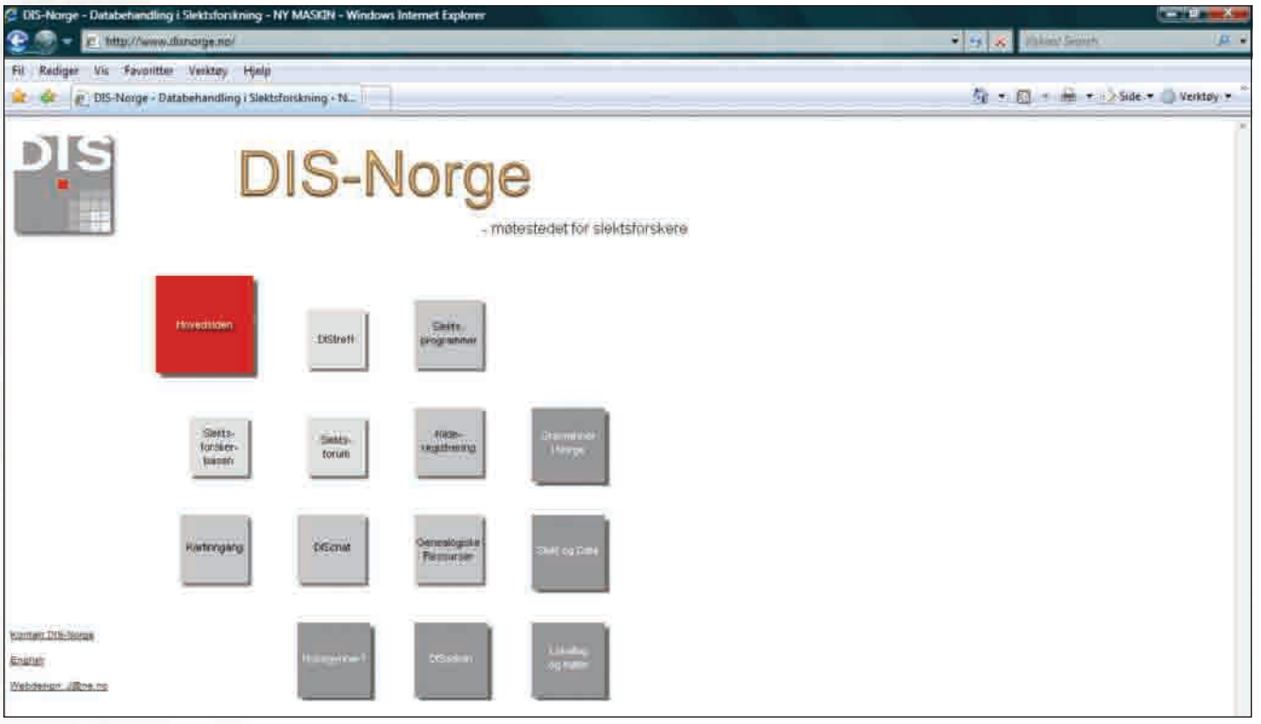

På internettsidene til Dis-Norge, **www.disnorge.no** finnes mye informasjon. Gå for eksempel inn på "Gravminner i Norge" og velg "Finn gravplass". Velg så "Telemark" og "Kragerø" og videre, "Sannidal". Her finner du en oversikt over alle som er begravd på Sannidal kirkegård.

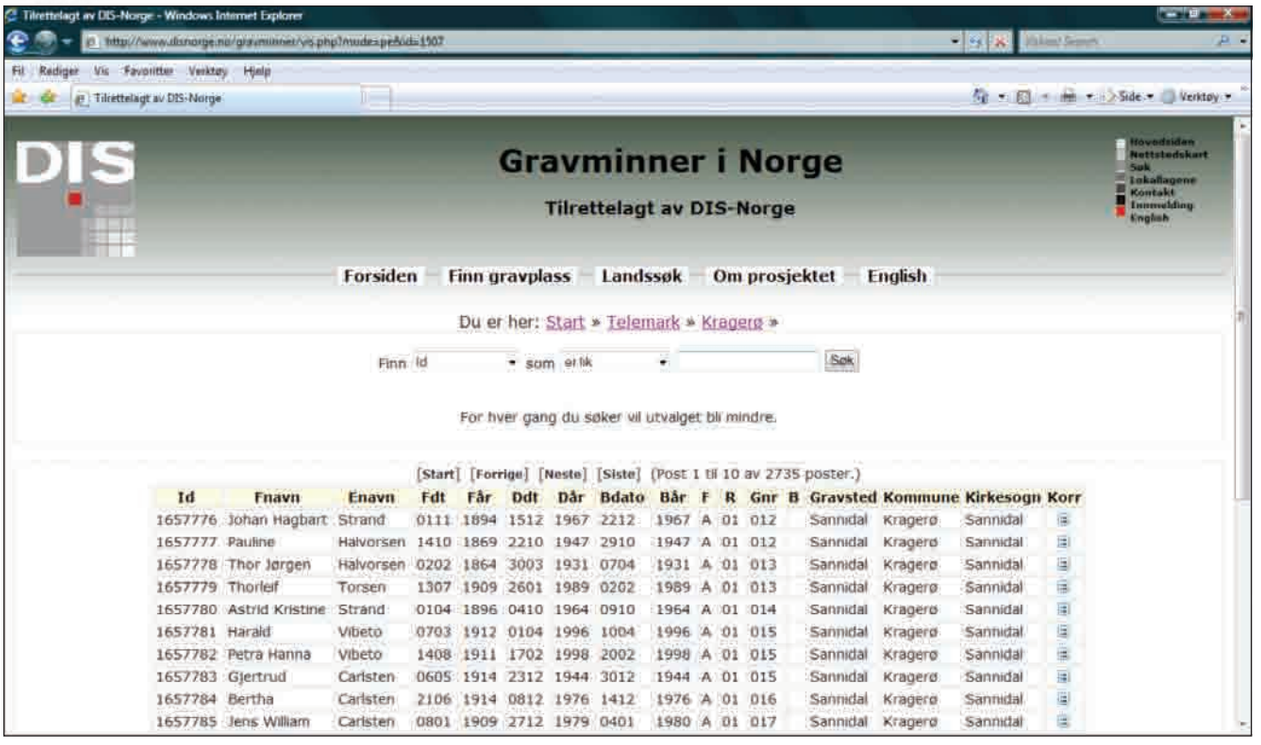

Id	Fnavn	Enavn	Fdt	Får	Ddt	Dår	Bdato	Bår	F	R	Gnr	B	Gravsted	Kommune	Kirkesogn	Korr
1657776	Johan Hagbart	Strand	0111	1894	1512	1967	2212	1967	A	01	012		Sannidal	Kragerø	Sannidal	
1657777	Pauline	Halvorsen	1410	1869	2210	1947	2910	1947	A	01	012		Sannidal	Kragerø	Sannidal	
1657778	Thor Jørgen	Halvorsen	0202	1864	3003	1931	0704	1931	A	01	013		Sannidal	Kragerø	Sannidal	
1657779	Thorleif	Torsen	1307	1909	2601	1989	0202	1989	A	01	013		Sannidal	Kragerø	Sannidal	
1657780	Astrid Kristine	Strand	0104	1896	0410	1964	0910	1964	A	01	014		Sannidal	Kragerø	Sannidal	
1657781	Harald	Vibeto	0703	1912	0104	1996	1004	1996	A	01	015		Sannidal	Kragerø	Sannidal	
1657782	Petra Hanna	Vibeto	1408	1911	1702	1998	2002	1998	A	01	015		Sannidal	Kragerø	Sannidal	
1657783	Gjertrud	Carlsten	0605	1914	2312	1944	3012	1944	A	01	015		Sannidal	Kragerø	Sannidal	
1657784	Bertha	Carlsten	2106	1914	0812	1976	1412	1976	A	01	016		Sannidal	Kragerø	Sannidal	
1657785	Jens William	Carlsten	0801	1909	2712	1979	0401	1980	A	01	017		Sannidal	Kragerø	Sannidal	

Gravstedsregistrering har vært et offisielt satsingsområde i DIS-Norge siden april 2004. Formålet med gravstedsregistreringen er å gjøre det lettere for slektsforskere å finne ut hvor navngitte personer er gravlagt, og å finne fødsels- og dødsdato til avdøde slektninger (f.eks. enslige og barnløse) når muntlige kilder eller nyere kirkebøker ikke er tilgjengelige.
Fra 2005 og fram til i dag har disse internettsidene hatt over 2 mill oppslag. På sikt er det også meningen at det skal legges inn bilder av alle gravstøttene.

ARVEN0_84 13 10-11-08 12:43:50

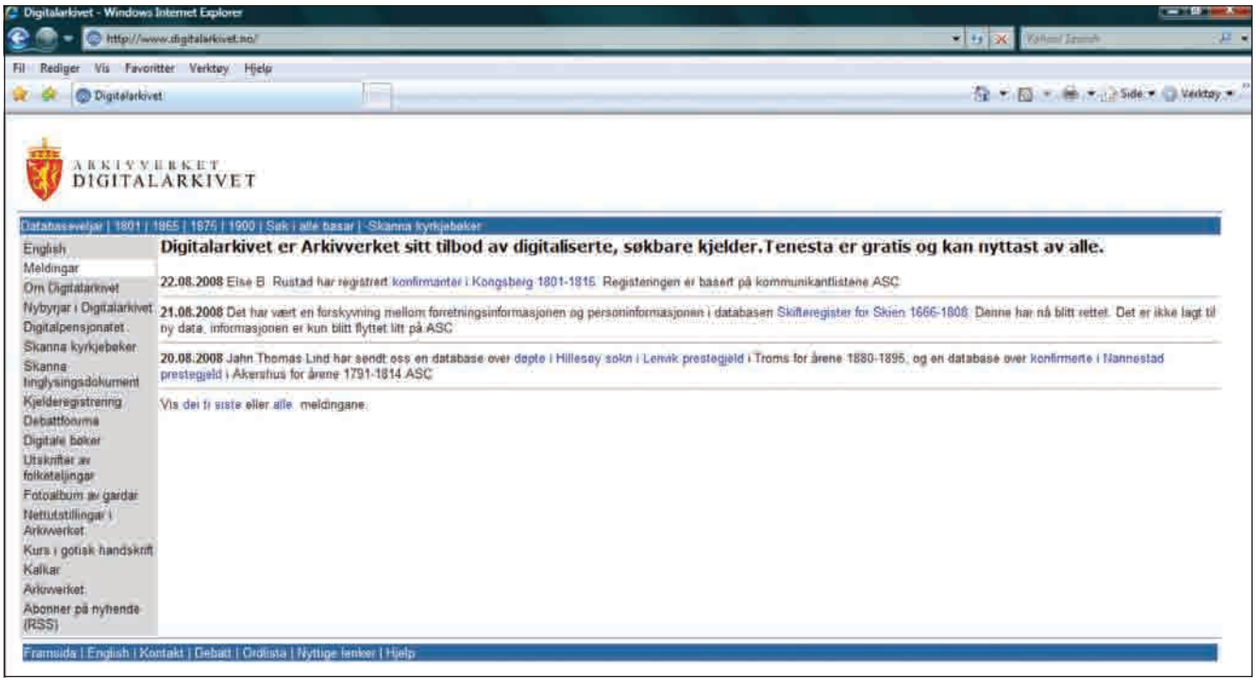

På Digitalarkivets nettsider, **www.digitalarkivet.no** finnes også mye stoff som omhandler Sannidal. Her kan man etterlyse slektsopplysninger eller få hjelp av andre til å finne opplysninger. Ved å søke i "Debattforuma" og velge "Brukarforum" og her skrive "Sannidal" i søkevinduet så kan du se diskusjoner om sannidalsslekter.

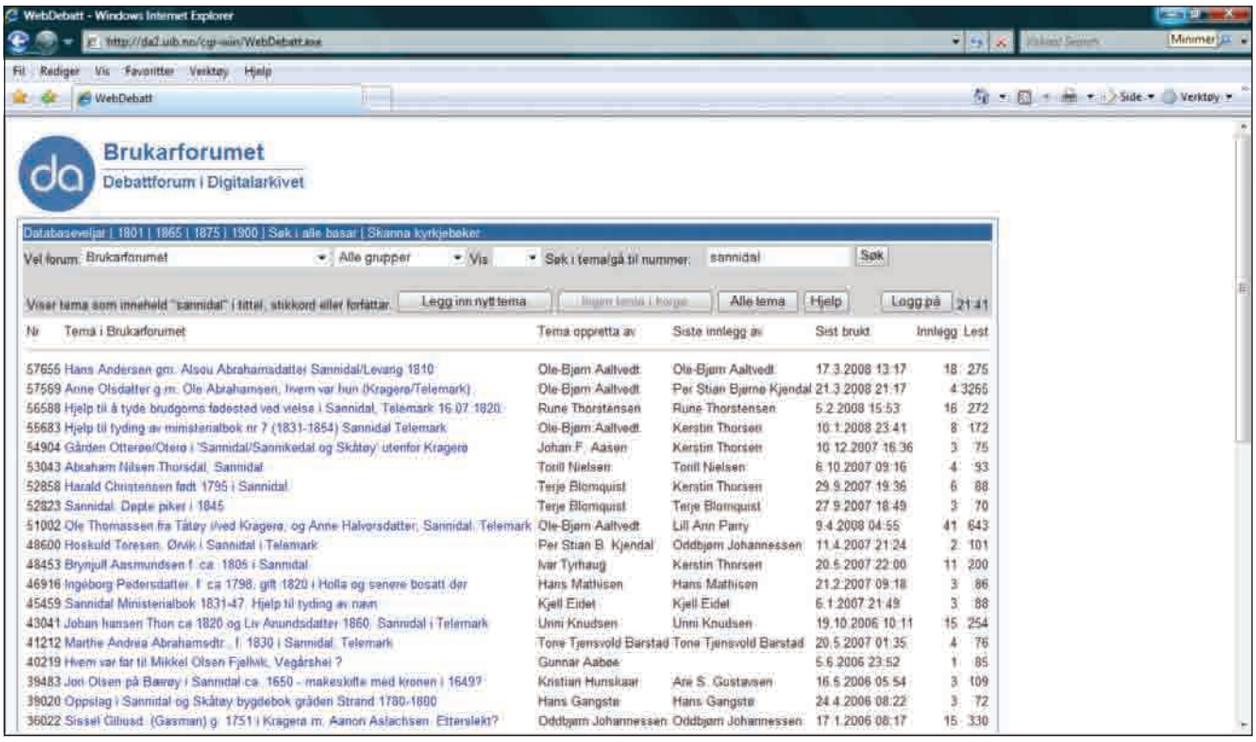

På Digitalarkivet finnes også mulighet til å søke i folketellinger for Sannidal. I tillegg ligger også kirkebøkene her.

ARVEN0_84 14 10-11-08 12:43:51

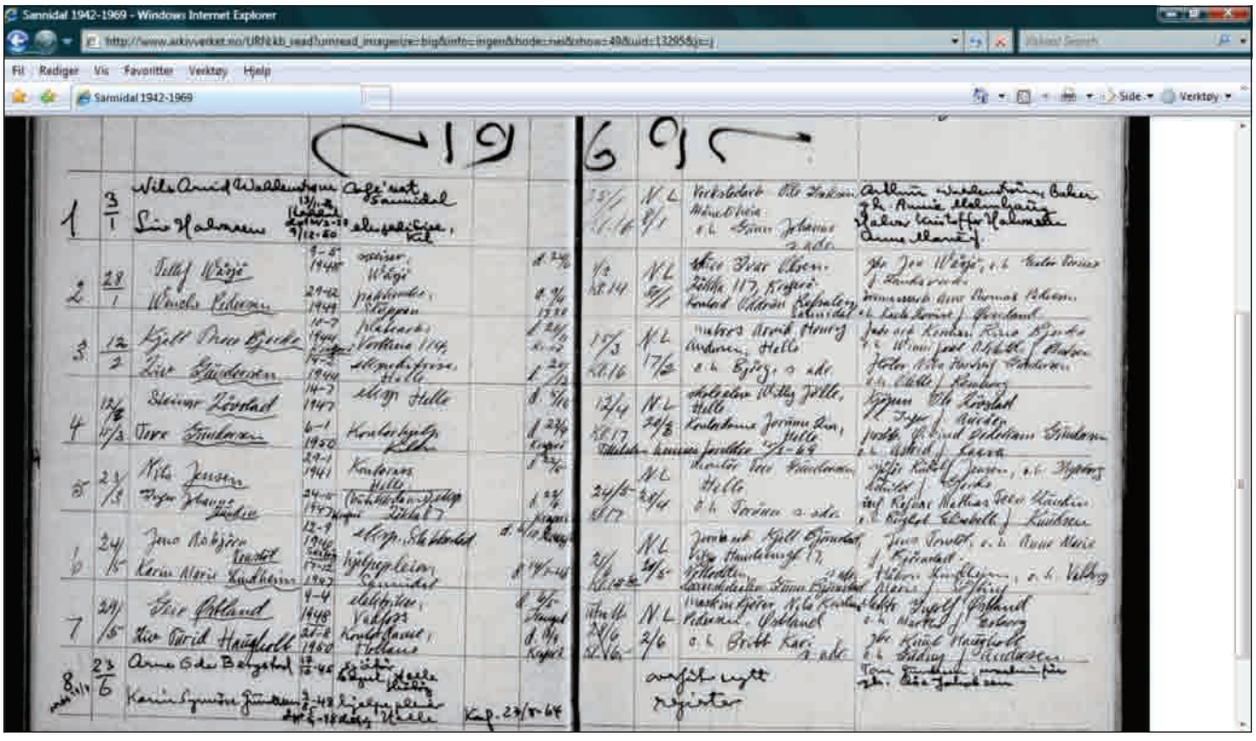

Her er et utsnitt fra Lysningsprotokoll for Sannidal i 1969.

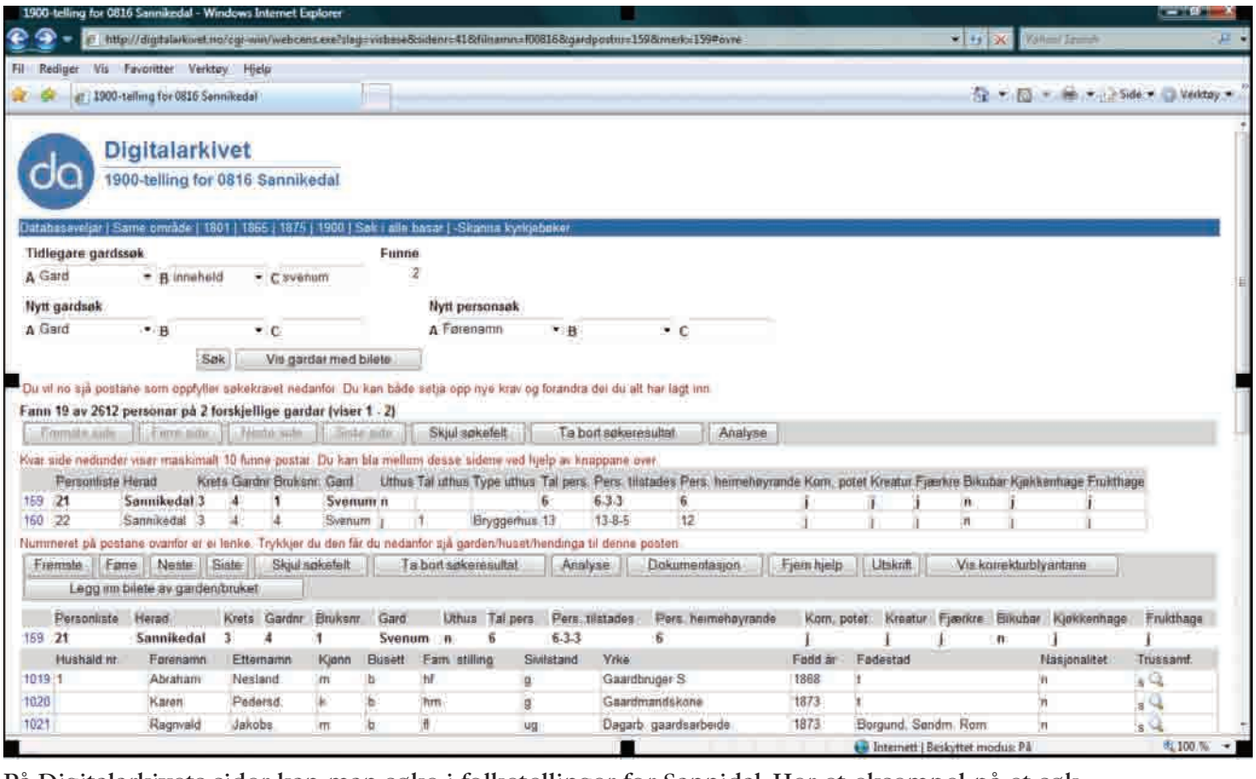

På Digitalarkivets sider kan man søke i folketellinger for Sannidal. Her et eksempel på et søk på gården Svenum i folketellingen for Sannidal i 1900. *G.Aa*

ARVEN0_84 15 10-11-08 12:43:52

Returadresse:
Sannidal Historielag
Adr.: Gunnar Aabøe
Solstadbakken 16
3766 Sannidal

Sannidal stasjon, jernbanelinjen

Bildet er utlånt av Oddvar Andre Enggrav som bor i Eydehavn.
Det er hentet fra fotoalbumet til hans far, Eilert Enggrav.

Redaksjonen i Arven ønsker sine lesere en God Jul og et Godt Nytt År

«ARVEN» UTGIS AV SANNIDAL HISTORIELAG
www.sannidalhistorielag.no

Redaksjonskomité:
Ragnar Grønåsen tlf. 35 99 22 16
Anne Sofie Aardalen tlf. 35 98 79 56
Ove Bertelsen tlf. 35 99 03 74
Gunnar Aabøe tlf. 90 91 63 52

Kasserer:
Liv Grønåsen tlf. 35 99 22 16
«Arven»'s
bankgirokontonr.: 2655.60.82854

Husk å melde fra til redaksjonskomiteen ved adresseforandring.